

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/116/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4421205032
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4421205032.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v spore žalobcu: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C., D. X/X, zastúpený: Advokátska kancelária CIMRÁK s. r. o., so sídlom Štefánikova 7, Nitra, IČO: 36 868 876 proti žalovanej: E. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom F., G. XX/XX, zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. TAKÁČOVÁ, s. r. o., so sídlom Mariánska 1359/4, Nitra, IČO: 55 783 554, o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 20. januára 2023 č. k. 18C/95/2021-205 v spojení s opravným uznesením zo dňa 14. septembra 2023 č. k. 18C/95/2021-278 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania vo výške 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd osobitným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 137 písm. c/, d/ CSP, § 40a, § 140, § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že žalobou doručенou na súd dňa 18. 11. 2021 sa žalobca domáhal, aby súd určil, že kúpna zmluva uzavretá dňa 02. 06. 2021 žalovanou, vklad povolený Okresným úradom Nové Zámky, odbor katastrálny pod V 3461/2021, je v časti prevodu spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti evidovanej Okresným úradom Nové Zámky v kat. úz. E. F., na liste vlastníctva č. XXXX ako parcela reg. „E“ č. 3719/100 o výmere 17 101 m², neplatná. Tiež žiadal určiť, že kúpna zmluva uzavretá dňa 25. 06. 2021 žalovanou, vklad povolený Okresným úradom Nové Zámky, odbor katastrálny pod V 4194/2021, je v časti prevodu spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti evidovanej Okresným úradom Nové Zámky v kat. úz. E. F., na liste vlastníctva č. XXXX, ako parcela reg. „E“ č. 3719/100 o výmere 17 101 m², neplatná. Žalobu odôvodnil tým, že je spoluvlastníkom nehnuteľnosti evidovanej Okresným úradom Nové Zámky v kat. úz. E. F., na liste vlastníctva č. XXXX ako parcela reg. „E“ č. 3719/100 v podiele 144/5760 k celku. Žalovaná je spoluvlastníkom označenej nehnuteľnosti v podiele 2520/5760. Žalovaná nadobudla kúpnyimi zmluvami zo dňa 02. 06. 2021 a 25. 06. 2021 podiely bývalých spoluvlastníkov E. H. (podiel 720/5760 k celku), I. H. (podiel 360/5760 k celku) a J. K. (podiel 720/5760 k celku). Predmetné kúpne zmluvy boli podkladom pre vykonanie zápisu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v vkladových konaniach vedených Okresným úradom Nové Zámky, katastrálny odbor, pod V 3461/2021 a V 4194/2021. Poukázal na § 140 Občianskeho zákonníka a uviedol, že nebol zo strany žalovanej upovedomený o zámere odkupu podielov od bývalých spoluvlastníkov, čím došlo k zásadnému porušeniu zákonného predkupného práva na predmetné spoluvlastnícke podiely. Listom zo dňa 03. 08. 2021 vyzval žalovanú, aby bezodkladne odstránila protiprávny stav, ponukou na odpredaj prevedených podielov za rovnakých podmienok, za ktorých ich nadobudla žalovaná. Žalovaná na predmetnú výzvu nereagovala.

1.2. Je zrejme, že žalobca využil možnosť uplatnenia žaloby o relatívnu neplatnosť kúpnych zmlúv uzavretých žalovanou. Podľa názoru súdu prvej inštancie takýmto postupom zo strany žalobcu nič nebránilo. Pri posudzovaní žaloby bolo potrebné ustáliť, či súd bude žalobu posudzovať podľa § 137 písm. c/ CSP, alebo podľa § 137 písm. d/ CSP. Pokiaľ ide o určovacie žaloby, CSP rozlišuje medzi žalobami o určenie, že tu právo je alebo nie je a žalobami o určenie právnej skutočnosti. Ak by súd posudzoval podanú žalobu oprávneného spoluvlastníka o určenie neplatnosti právneho úkonu, ktorým bol prevedený spoluvlastnícky podiel bez toho, aby bol ponúknutý ostatným spoluvlastníkom podľa § 137 písm. d/ CSP, je potrebná interpretácia § 40a Občianskeho zákonníka, teda či § 40a Občianskeho zákonníka je priamo tou normou, ktorá umožňuje žalovať o neplatnosť. Podľa názoru súdu prvej inštancie v § 40a Občianskeho zákonníka nie je výslovne uvedené, že osoba sa môže na súde domáhať relatívnej neplatnosti v určených prípadoch, § 40a Občianskeho zákonníka iba hovorí, v ktorých prípadoch sa považuje právny úkon za relatívne neplatný a iba vo všeobecnosti uvádza, že tejto neplatnosti sa treba dovolávať. Ak by zákonodarca predpokladal, že § 40a Občianskeho zákonníka je normou, z ktorej priamo vyplýva možnosť žalovať o určenie právnej skutočnosti pre prípady porušenia predkupného práva, tak by túto skutočnosť nepochybne v zákone výslovne uviedol. Súd prvej inštancie bol teda toho názoru, že § 40a Občianskeho zákonníka nie je osobitnou normou, na ktorú poukazuje § 137 písm. d/ CSP, a preto podanú žalobu podľa názoru súdu nemožno posudzovať podľa § 137 písm. d/ CSP, súd teda žalobu posudzoval ako určovaciu žalobu podľa § 137 písm. c/ CSP. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že v priebehu konania došlo pri spornej parcele k zmene výmery a k zápisu duplicity vlastníckeho práva. Ani v prípade, že by súd žalobe vyhovel, by nedošlo k žiadnej zmene práva a právom chránených záujmov žalobcu, ktoré mu vyplývajú z možného porušenia predkupného práva - podľa názoru súdu by v prípade duplicity vlastníckeho práva kataster nehnuteľností záznamom nezapísal žiadne zmeny vo vlastníckom práve spornej parcely. Navyše, ani v prípade zápisu zmeny vlastníckych pomerov k spornej parcele záznamom by sa vlastnícke pomery žalobcu nezmenili - žalobca nemá žiadnu zákonnú možnosť, ktorú by osoby, ktoré previedli svoje spoluvlastnícke podiely na žalovanú, donútil k tomu, aby svoje spoluvlastnícke pomery previedli na neho. Súd prvej inštancie v uvedenom prípade nemal preukázaný naliehavý právny záujem a žalobu zamietol v plnom rozsahu. O nároku na trovy konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP s prihliadnutím na 262 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v konaní úspešná v plnom rozsahu, súd jej preto priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca, namietajúc, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, k nesprávnym právnym názorom a odôvodnenie jeho rozhodnutia je zmätočné, nezrozumiteľné, krajne nespravodlivé a podporené neaktuálnou judikatúrou dovolacieho súdu pri absencii vyporiadania sa s namietanou aktuálnou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Poukázal na to, že počas celého konania trval na tom, že jeho žalobu je potrebné posudzovať podľa písm. d) ustanovenia § 137 CSP, pri ktorom sa naliehavý právny záujem nepreukazuje. V rámci procesnej bdelosti a s poukazom na skutočnosť, že právne posúdenie veci je otázkou súdu, nie strán konania, sa vyjadroval aj k namietanému právnemu posúdeniu žaloby podľa § 137 písm. c) CSP. Z vykonaného dokazovania preto vyplýva, že mal za to, že ide o žalobu podľa § 137 písm. d) CSP a len v prípade, ak by aj napriek rozsiahlej judikatúre ním prezentovanej mal súd za to, že ide o žalobu podľa písm. c), uviedol aj vlastné tvrdenie, že prípadný naliehavý právny záujem aj na takomto určení je daný. Jeho právny zástupca sa v žiadnom prípade neprikláňal k tomu, že predmetnú žalobu je potrebné posudzovať podľa § 137 CSP písm. c) CSP a že by bolo v tomto smere potrebné preukazovať naliehavý právny záujem. Práve naopak, jeho právny zástupca počas celého konania uvádzal, že posudzovanie žaloby podľa § 137 písm. c) CSP nie je na mieste a je ju potrebné posudzovať podľa písm. d). Ide preto o zjavne nesprávne skutkové závery súdu vyplývajúce z vykonaného dokazovania, a tým aj naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP. Uviedol, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie v tejto otázke nedostatočne odôvodnil aj v tom smere, že sa nevyporiadal s ním uvádzanou judikatúrou svedčiacou v prospech jeho tvrdení, že v tejto veci ide o žalobu podľa písm. d), nakoľko ustanovenie § 40a Občianskeho zákonníka je pre tento typ žaloby osobitnou právnou normou. Mal tiež za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie sa zakladá na nesprávnom právnom posúdení, kedy súd mal za to, že predmetnú žalobu bolo potrebné posudzovať podľa § 137 písm. c) CSP, a nie podľa § 137 písm. d) CSP, z ktorého dôvodu je naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v jeho bode 56., v ktorom súd prvej inštancie dospel k záveru, že naliehavý právny záujem na tomto type žaloby nebol preukázaný, považuje žalobca za nejasné, nezrozumiteľné a založené na prekonanej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu. Samostatne, vo vzťahu k súdom proklamovanej judikatúre, je potrebné zdôrazniť,

že všetky rozhodnutia, na ktoré súd prvej inštancie poukázal, vychádzali z právnej úpravy zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, pričom tento predpis v § 80 písm. c) uvádza jednotný typ určovacej žaloby, pri ktorej sa vždy preukazoval naliehavý právny záujem. Naproti tomu, aktuálna procesná úprava CSP v § 137 v písmene c) a d) rozlišuje dva typy určovacích žalôb, pričom pri jednej (písm. c) sa naliehavý právny záujem dokazuje (výnimkou je, ak tento vyplýva z osobitného právneho predpisu) a pri druhom type určovacej žaloby (podľa písm. d) sa naliehavý právny záujem nedokazuje. Súd prvej inštancie sa absolútne nevysporiadal s rozhodnutím NS SR sp. zn. 7Cdo/271/2019, čo zakladá nepreskúmateľnosť jeho rozhodnutia a popretie zásady právnej istoty, ktorá vychádza z toho, že jeho vec bude posúdená s ohľadom na ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, medzi ktoré patrí aj Najvyšší súd Slovenskej republiky. Ak súd riadne neodôvodnil, prečo sa s týmto zásadným rozhodnutím dovolacieho súdu nezaoberal, došlo k nesprávnemu procesnému postupu súdu, ktorým bolo zasiahnuté v značnej miere do jeho práva na spravodlivý súdny proces, čím je naplnený odvolací dôvod podľa § 356 ods. 1 písm. b) a d) CSP. Navrhol, aby odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že s odvolaním žalobcu nesúhlasí, odvolanie považuje za neopodstatnené, odvolacie dôvody za neexistujúce a výrok rozsudku považuje za správny. Súd sa v rozsudku zaoberal oboma možnosťami prípustnosti podanej žaloby, a to tak podľa ust. § 137 písm. c) CSP, ako aj ust. § 137 písm. d) CSP, teda a priori nevyklúčil ani jednu z možností, pričom sa následne dôsledne argumentačne vysporiadal s tým, prečo nemôže žalobe žalobcu vyhovieť, či už v nadväznosti na ust. § 137 písm. c) CSP, alebo na ust. § 137 písm. d) CSP. Žalobca sa snaží argumentačne zliať ust. § 80 písm. c) CSP a ust. § 137 písm. d) CSP, tak aby mohol nesprávne tvrdiť, že ust. § 40a Občianskeho zákonníka je osobitným právnym predpisom pre ust. § 137 písm. d) CSP, s čím nemožno súhlasiť. Poukázala na to, že v konaní tiež rozsiahlo argumentovala, prečo žalobca nemá na veci naliehavý právny záujem. Súd prvej inštancie svoje právne závery v rozsudku jasne a zrozumiteľne vysvetlil, t. j. že ust. § 40a Občianskeho zákonníka nie je osobitným predpisom a žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem, a preto považuje napadnutý rozsudok za správny a v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou. Navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdiť.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uviedol, že značná časť argumentácie žalovanej v jej vyjadrení kopíruje jej argumentáciu prednesenú v pôvodnom konaní. Opätovne navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

5. Žalovaná v následnom vyjadrení k podanému vyjadreniu žalobcu uviedla, že zotrváva na tom, že žalobca nezvolil vhodný procesný nástroj a jeho žaloba nie je dôvodná.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a po prejednaní veci dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že žalobca podal na súd prvej inštancie žalobu, ktorou žiadal určiť, že kúpna zmluva uzavretá dňa 02. 06. 2021 žalovanou, vklad povolený Okresným úradom Nové Zámky, odbor katastrálny pod V 3461/2021, je v časti prevodu spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti evidovanej Okresným úradom Nové Zámky v kat. úz. E. F., na liste vlastníctva č. XXXX ako parcela reg. „E“ č. 3719/100 o výmere 17 101 m², neplatná. Tiež žiadal určiť, že kúpna zmluva uzavretá dňa 25. 06. 2021 žalovanou, vklad povolený Okresným úradom Nové Zámky, odbor katastrálny pod V 4194/2021, je v časti prevodu spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti evidovanej Okresným úradom Nové Zámky v kat. úz. E. F., na liste vlastníctva č. XXXX ako parcela reg. „E“ č. 3719/100 o výmere 17 101 m², neplatná. Svoj nárok oprel o ustanovenia § 40a, § 140 Občianskeho zákonníka, udávajúc, že žalovaná porušila jeho predkupné právo k spoluvlastníckym podielom bývalých spoluvlastníkov.

8. Prejednávajúc podané odvolanie žalobcu z hľadiska ním vymedzených odvolacích dôvodov, dospel odvolací súd k záveru, že podané odvolanie je dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, v ktorom súd prvej inštancie prijal nesprávne a zmätočné právne závery, je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Spoluvlastník, ktorý je oprávnený z predkupného práva (§ 140 Občianskeho zákonníka), má pri porušení povinností zo strany spoluvlastníka, ktorý je povinný z predkupného práva, na výber, či: a/ sa bude žalobou domáhať vyslovenia relatívnej neplatnosti zmluvy o prevode podielu zo spoluvlastníka na tretiu osobu (§ 40a Občianskeho zákonníka); b/ sa bude domáhať voči nadobúdateľovi (tretej osobe ako singulárnemu právnenému nástupcovi pôvodného podielového spoluvlastníka), aby mu nadobudnutý spoluvlastnícky podiel ponúkol na kúpu za rovnakých podmienok, za ktorých ich kúpil od pôvodného podielového spoluvlastníka; ak nadobúdateľ jeho výzve nevyhoví, má oprávnený spoluvlastník právo domáhať sa na súde žalobou voči nadobúdateľovi, aby bol nahradený prejav vôle nadobúdateľa; žalobe vyhovujúce rozhodnutie súdu nahradí v tomto prípade chýbajúci zmluvný prejav nadobúdateľa, c/ sa uspokojí s tým, že mu zostáva predkupné právo, avšak už voči nadobúdateľovi. Výber právneho prostriedku oprávneného spoluvlastníka smerujúceho k náprave dôsledkov porušenia jeho predkupného práva je plne v jeho autonómii.

10. Podľa § 137 CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a/ splnení povinnosti

b/ nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu

c/ určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem, naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu

d/ určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

11. Vzhľadom na obsah žalobcom podanej žaloby, ktorou sa v dôsledku porušenia jeho predkupného práva ako podielového spoluvlastníka nehnuteľností, domáhal vyslovenia neplatnosti právnych úkonov, bolo úlohou súdu prvej inštancie primárne sa zaoberať prípustnosťou podanej žaloby o určenie neplatnosti právneho úkonu v zmysle ustanovenia § 137 CSP. Súd prvej inštancie takýmto spôsobom i postupoval, avšak ním prijaté závery sú nesprávne a zmätočné.

12. Primárne odvolací súd udáva, že žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu (podaná za účinnosti CSP) je žalobou o určenie právnej skutočnosti v zmysle ustanovenia § 137 písm. d/ CSP (napr. R 1/2023 CSP), keď zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť, či neplatnosť sú podľa § 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka právnymi skutočnosťami. U žalôb na určenie právnej skutočnosti podmienila právna úprava CSP možnosť ich podania vtedy, ak požadované určenie právnej skutočnosti vyplýva z osobitného predpisu, a to na rozdiel od žalôb na určenie práva, kde právna úprava CSP zotrvala (v kontexte predošlej právnej úpravy OSP) na preukázaní naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení.

13. Pokiaľ súd prvej inštancie posudzoval prípustnosť podanej žaloby i v zmysle ustanovenia § 137 písm. c/ CSP, ako i v zmysle ustanovenia § 137 písm. d/ CSP, takýto jeho postup bol zjavne nesprávny, pretože určitý typ podanej žaloby so striktno definovaným predmetom konania a vymedzeným žalobným návrhom nemožno súčasne považovať za žalobu o určenie práva, ako i za žalobu o určenie právnej skutočnosti. V okolnostiach prejednávanej veci uvedené bolo zjavne nesprávne, keď bolo bez akýchkoľvek pochybností jednoznačné, že žalobca žaloval o určenie neplatnosti právnych úkonov, teda podal žalobu o určenie právnej skutočnosti, ktorej prípustnosť bolo potrebné posúdiť v zmysle ustanovenia § 137 písm. d/ CSP bez toho, že by bolo akokoľvek dôvodné podrobiť túto žalobu prieskumu v zmysle ustanovenia § 137 písm. c/ CSP a nedôvodne skúmať danosť naliehavého právneho záujmu. Úlohou súdu prvej inštancie z hľadiska podmienky prípustnosti takejto žaloby bolo skúmať len to, či určenie právnej skutočnosti vyplýva z osobitného predpisu, teda či osobitný predpis upravuje prípustnosť určenia neplatnosti kúpnej zmluvy v dôsledku porušenia predkupného práva podielového spoluvlastníka.

14. Pokiaľ vo vyššie uvedenom kontexte súd prvej inštancie konštatoval, že procesná prípustnosť podanej žaloby nevyplýva zo žiadneho ustanovenia osobitného predpisu a týmto ustanovením nie je ani ustanovenie § 40a Občianskeho zákonníka, s takýmto záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd nestotožňuje. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie udáva, že ustanovenie § 40a Občianskeho zákonníka je potrebné považovať za také ustanovenie osobitného predpisu, z ktorého vyplýva procesná prípustnosť žaloby na určenie neplatnosti právnych úkonov v dôsledku porušenia predkupného práva podielového spoluvlastníka, a teda vyplýva procesná prípustnosť žaloby v zmysle ustanovenia § 137 písm. d/ CSP. Tak ako odvolací súd uviedol vyššie, v prípade porušenia predkupného práva podielového

spoluvlastníka má dotknutý spoluvlastník možnosť výberu z právnych možností špecifikovaných v bode 9. odôvodnenia tohto rozhodnutia, keď jednou z týchto právnych možností je, že sa bude žalobou domáhať vyslovenia neplatnosti zmluvy o prevode podielu zo spoluvlastníka na tretiu osobu. S takouto možnosťou podania žaloby zákonodarca jednoznačne počíta v ustanovení § 40a Občianskeho zákonníka a práve toto ustanovenie je ustanovením, z ktorého procesná prípustnosť takejto žaloby vyplýva. V opačnom prípade, teda, keby tomu tak nebolo, by oprávnenému spoluvlastníkovi zákonne daná možnosť domáhania sa neplatnosti právneho úkonu stratila akékoľvek opodstatnenie, pretože takýto typ žaloby by neprešiel prieskumom súdu o jeho procesnej prípustnosti. Takéto nazeranie na vec je podľa odvolacieho súdu neprípustné, keď je neprípustné v situácii, keď zákonodarca v ustanovení § 40a Občianskeho zákonníka (v spojení s § 140 Občianskeho zákonníka) s podaním takéhoto typu žaloby počíta konštatovať, že takáto žaloba je procesne neprípustnou. Pokiaľ žalovaná poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre vo veci pod sp. zn. 12Co/31/2022, odvolací súd udáva, že Krajský súd v Nitre v uvedenej veci prejednával skutkovo i právne odlišný prípad, pričom súčasne je potrebné súhlasiť s konštatovaním odvolacieho súdu v konaní pod sp. zn. 12Co/31/2022, že za ustanovenie osobitného predpisu, ktoré dáva zmocnenie na podanie žaloby v zmysle ustanovenia § 137 písm. d/ CSP, nie je možné považovať všeobecné ustanovenie § 34 Občianskeho zákonníka, pojednávajúce o tom, čo je právny úkon. V tomto ohľade však ustanovenie § 34 Občianskeho zákonníka z hľadiska jeho všeobecného vymedzenia nemožno komparovať s ustanovením § 40a Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenie výslovne poukazuje na konkrétny dôvod neplatnosti právneho úkonu, v danom prípade v zmysle ustanovenia § 140 Občianskeho zákonníka.

15. Takéto nesprávne právne nazeranie súdu prvej inštancie na procesnú prípustnosť podanej žaloby žalobcu potom viedlo odvolací súd k postupu v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP a k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a vráteniu veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keď súd prvej inštancie v tomto ohľade vec nesprávne právne posúdil a nevychádzal z aktuálnej koncepcie právnej úpravy CSP o prípustnosti podaných žalôb. Súd prvej inštancie, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, tak vec opätovne prejedná, vo veci opätovne rozhodne a svoje rozhodnutie riadne odôvodní.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).